

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologus Parisiensis Inquirenti Duaceno Theologo

[S.l.], 1692

Sexta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39050

excuset à peccato : hoc enim certum est , namque nulla est talis ignorantia invincibilis ; sed non est æquè certum , imo verò maximè incertum ac dubium quod nulla ignorantia juris naturalis excuset a peccato : sic enim in materia usuræ quæ in se est peccatum contra jus naturale, rudis & ignarus homo aliunde probus in nullo casu posset excusari à peccato formali, quod est æquo rigidius : sunt enim aliqua motiva pietatis speciem præ se ferentia quæ videntur inducere posse hominem , qualem supposuimus, ad accipiendam aliquam mercedem propter mutuum, puta quod mutuata pecunia multo utilior fuerit mutuataris quam sit per acceptam mercedem mutuanti ; sic etiam in mendacio , quod similiter est contra jus naturæ , nemo posset excusari, cum tamen fieri possit ut officiosum mendacium bonâ fide perpetretur , sitque peccatum tantum materiale. Quod in multis aliis casibus contra jus naturale potest occurrere,

S E X T A.

Sed quomodo cum illa Peccati Philosophici censura conciliari potest bicornis voluntatis indifferentia, & Aristotelica libertatis definitio ; Libertas est potentia, quæ positis omnibus ad agendum prærequisitis, potest agere & non agere : cum utique non possit tam vitari quam non vitari id quod ignoratur ? Cave ad sensum divisum & compositum, aut ad indifferentiam judicii confugas : vana enim sunt illa Neotericorum effugia, declinandis Senipelagianorum terribilamentis male adinventa. Satius igitur nobis videtur, & Sancti Augustini principiis conformius, ejusmodi libertatem in flexibili ad libitum voluntatis indifferentia & inexpedita ad utrumlibet potentia consistentem, post peccatum Aaâ proferre rejicere.

Judicium Duacenorum.

NEgat hæc Thesis ad libertatem in hoc statu requiri bicornem illam ad utrumlibet indifferentiam, nempe, ut loquitur, expeditam quâ animus in bonum æquè ac in malum se flectere possit, quasi semper habeat receptam & suo nutui obsecundantem gratiam, ac merito id negat, cum in ignorante Deum apertè illa desit. Neque putamus necessarium confugere ad sensum compositum & divisum, neque ad indifferentiam judicii, cum absque istis B. Augustinus & duce Augustino Ecclesia, omnia adversariorum tela retuderit & concordiam libertatis cum gratiâ plenè defenderit.

Judicium Theologi Parisiensis.

HÆc Thesis negans libertatem esse potentiam quæ positis omnibus ad agendum prærequisitis potest agere & non agere, & rejiciens quod libertas in flexibili ad libitum voluntatis indifferentia, vel in expedita ad utrumlibet potentiâ consistat, videtur negare libertatem à necessitate & eam omnino respuere, maximè cum non assignet quid libertatis nomine intelligendum sit, ac proinde hæresim redolere, cum de fide sit hominem liberum esse à necessitate quando Christianè vel malè agit.

Duacenorum judicium peccat quod non obscurè etsi callidè faveat doctrinæ in sextâ Thesi contentæ. Nam primò benignè explicat everisionem omnis indifferentia seu veræ libertatis à thesi temerè & scandalosè inductam. Secundò eandem libertatis destructionem astruere conatur exemplo ejus qui Deum ignorat. Tertiò dicit quod absque illâ indifferentiâ retundi possint adversariorum tela & libertas cum gratiâ conciliari, non assignando quomodo hæc fieri possint; quò meliùs non potuit favori prædictæ thesi hæresim sapienti.

S E P.